

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoCsp/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121268141
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6121268141.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Martina Štubniaka a sudkýň JUDr. Janky Boroškovej a JUDr. Ivice Hanuskovej, v spore žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, so sídlom Majerníkova 3479/3A, 841 05 Bratislava, proti žalovanej Y. C., narodenej XX. XX. XXXX, bytom K. V. XXX/XX, T. B., právne zastúpenej JUDr. Igorom Mikitom, advokátom, so sídlom Daxnerova 14, Rimavská Sobota, o zaplatenie 11.425,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 9Csp/67/2021-72 z 13. septembra 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu zamietol. Žalovanej voči žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. Prvoinštančný súd mal preukázať, že žalobca ako veriteľ uzavrel so žalovanou ako dlžníčkou zmluvu o spotrebiteľskom úvere datovanú dňom 23. 05. 2017 majúcu spotrebiteľský charakter podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Nešlo však o právny vzťah spadajúci pod zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko úver bol poskytnutý bez úrokov a poplatkov. Žalovaná v podanom odpore i na pojednávaní tvrdila, že napriek tomu, že v zmluve je uvedené jej číslo účtu, na tento nedostala žiadne finančné prostriedky a potvrdila síce, že zaplatila splátky v celkovej výške 1.055,- Eur, urobila tak ale len z toho dôvodu, že bola zástupcom žalobcu uvedená do omylu, že má nevysporiadané záväzky titulom úrokov zo staršej zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej so žalobcom. Keďže žiadne finančné prostriedky neobdržala, žiadala žalobu zamietnuť. Prvoinštančný súd preto vyzval žalobcu na predloženie dokladov o poukázaní finančných prostriedkov z predmetnej zmluvy žalovanej, resp. preukázanie iného použitia finančných prostriedkov v prospech žalovanej. Žalobca v reakcii na to zaslal podanie, ktoré obsahovalo len dve výzvy na úhradu, výpis o úhradách úveru a prehľad splátok a pokút, avšak toto podanie neobsahovalo žiadny doklad o poukázaní finančných prostriedkov vo výške dohodnutého spotrebiteľského úveru na účet žalovanej. K tejto okolnosti sa žalobca vôbec nevyjadril. Preto prvoinštančný súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že na základe uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol finančné prostriedky žalovanej. Ak teda nedošlo k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobcom ako veriteľom žalovanej ako dlžníčke, nedošlo k naplneniu hmotnoprávnej podmienky zmluvy o úvere, a to k poskytnutiu finančných prostriedkov, došlo len k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovanej preto nevznikla povinnosť vrátiť

finančné prostriedky žalobcovi a nevznikla jej ani povinnosť zaplatiť žalovanému zmluvnú pokutu podľa § 544 ods. 1 a 2 OZ kvôli porušeniu zmluvných povinností, ktoré porušenie zmluvnej povinnosti bolo viazané na omeškanie s úhradou dlhu. Preto bolo potrebné žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietnuť. Prvoinštančný súd ešte dodal, že v zmysle § 54a OZ (v spojení s § 879v OZ) by musel z úradnej povinnosti prihliadať na premlčanie žalobcom uplatneného práva a teda ak žalobca tvrdil, že došlo k predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru dňa 25. 02. 2018, najstaršou omeškanou splátkou bola splátka splatná dňa 25. 11. 2017 a žalobu podal na súde dňa 01. 03. 2021, urobil tak zjavne po uplynutí trojročnej premlčacej doby podľa § 101 OZ a § 103 druhej vety OZ. O náhrade trov konania rozhodol prvoinštančný súd podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a napriek plnému úspechu žalovanej v spore jej náhradu trov konania nepriznal, pretože si žiadne neuplatnila.

3. V zákonnej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca, ktorý žiadal rozsudok zrušiť a vrátiť vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že prvoinštančný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

4. Žalobca v odvolaní poukázal na to, že so žalovanou uzavrel dňa 23. 05. 2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere a v tejto žalovaná výslovne prehlásila a podpisom potvrdila, že úver jej bol poskytnutý zmenkou. Ak mala žalovaná dojem o nevýhodnosti zmluvy, resp. o príliš vysokej odplate, mala právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 dní od jej uzavretia. K podpisu zmluvy pritom nebola nijak nútená a vôľu uzavrieť zmluvu potvrdila svojim podpisom. Nemožno hovoriť o nedostatku vážnosti vôle žalobcu (správne malo byť zrejme uvedené „žalovanej“, poznámka odvolacieho súdu), ktorý bol pri uzatváraní zmluvy dobre informovaný, ale ľahostajný a preto nemožno poskytnúť právnu ochranu určením absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere. Žalobca ďalej uviedol, že ako dôkaz uzavretia zmluvy a poskytnutia úveru predkladá dohodu o započítaní pohľadávok zo zmluvy zo dňa 23. 05. 2017, kde je jasne uvedené, že sa dohodli na započítaní pohľadávok a ktorú žalovaná na znak súhlasu vlastnoručne podpísala. Okrem toho žalobca poukázal na bod 14 Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru a na to, že počítanie premlčacej doby ohľadne celého zosplatneného úveru už od prvej omeškanej splátky je nesprávne, pretože toto omeškanie samé o sebe nevedie k zosplatneniu dlhu.

5. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Nesúhlasila s tvrdeniami žalobcu v odvolaní označiac ich za zavádzajúce a nezodpovedajúce skutkovému stavu. Zopakovala, že od žalobcu nikdy žiadne finančné prostriedky neobdržala a žalobca ich poskytnutie nijak nepreukázal. Prvoinštančný súd dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil.

6. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

7. Podľa ust. § 380 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný. Na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

8. V zmysle citovaného ustanovenia je odvolací súd pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia viazaný dôvodmi, ktoré odvolateľ vymedzil v podanom odvolaní. Výnimku predstavujú len nedostatky týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré odvolací súd prihliada ex offio, teda aj bez toho, aby by boli v odvolaní uplatnené. To znamená, že ak odvolací súd nezistí v rámci odvolacieho konania vady ohľadne procesných podmienok, napadnuté rozhodnutie môže preskúmať len z hľadiska dôvodov vymedzených odvolateľom.

9. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozsudkom prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že nezistil žiadnu vadu v rámci postupu prvoinštančného súdu, ktorá by sa týkala procesných podmienok. Preto mohol vyhodnotiť správnosť napadnutého rozsudku iba z hľadiska odvolacích dôvodov uvedených žalobcom v podanom odvolaní.

10. Odvolací súd porovnaním odôvodnenia napadnutého rozsudku a dôvodov uvedených v odvolaní zistil, že tieto z veľkej časti nekorešpondujú so skutkovými zisteniami a právnymi dôvodmi, ktoré prvoinštančný súd uviedol v odôvodnení rozsudku a ktoré ho viedli k zamietnutiu žaloby. Žalobca

v podstate napáda rozsudok prvoinštančného súdu z iných dôvodov, než na ktorých je rozhodnutie založené. V odvolaní sú namietané aj skutočnosti, ktoré ani neboli predmetom napadnutého rozhodnutia. Odvolanie i preto nebolo spôsobilé spochybníť správnosť záverov prijatých súdom prvej inštanície a teda nemohlo privodiť požadované zrušenie (prípadne zmenu) napadnutého rozsudku.

11. Konkrétne, súd prvej inštanície nezamietol žalobu z dôvodu konštatovania o nedostatku vážnosti vôle žalovanej na uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, týmto sa vôbec nezaoberal, nijak sa nevyjadroval k otázkam (ne)platnosti zmluvy a k aplikácii ust. § 39 Občianskeho zákonníka, neriešil teda otázku vážnosti vôle žalovanej pri uzavretí zmluvy. Takisto dôvodom zamietnutia žaloby nebolo premlčanie žalobcom uplatneného práva.

12. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nepochybne vyplýva, že dôvodom zamietnutia žaloby bolo neunesenie dôkazného bremena žalobcom ohľadne reálneho odovzdania (poskytnutia) čiastky 12.480,- Eur ako zmluvne dohodnutej výšky úveru, ktorý sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej. Tento záver žalobca v odvolaní nijakým relevantným spôsobom účinne nespochybnil a preto odvolací súd nenašiel žiaden zákonný dôvod pre iné než potvrdzujúce rozhodnutie vo vzťahu k napadnutému rozsudku okresného súdu. Žalobca síce argumentoval tým, že úver bol žalovanej poskytnutý zmenkou a zasa na inom mieste odvolania v rozpore s tým uvádzal, že ako dôkaz poskytnutia úveru prikladá dohodu o započítaní. K tomu ale odvolací súd uvádza, že tieto tvrdenia a dôkazy mohol a mal žalobca produkovať v prvoinštančnom konaní, kedy bol okresným súdom dňa 08. 06. 2021 výslovne vyzvaný doložiť doklady o poukázaní úveru žalovanej (viď výzva a doručenka na č. I. 50 a 51 spisu), čo ale neurobil, hoci túto zásadnú skutočnosť žalovaná namietala už v podanom odpore, ktorý bol žalobcovi doručený na vyjadrenie dňa 16. 04. 2021 (doručenka na č. I. 35 spisu). Odvolací súd na tieto prostriedky procesného útoku nemohol podľa § 366 písm. d) CSP prihliadať z dôvodu, že žalobca ich neuplatnil v konaní pred súdom prvej inštanície, hoci tak urobiť mohol. Treba len dodať, že v stranami uzavretej zmluve datovanej dňom 23. 05. 2017 sa nenachádza žiadne ustanovenie o tom, že žalovanej bude úver poskytnutý zmenkou, zmluva naopak uvádza, že úver bude poskytnutý bankovým prevodom na v zmluve označený bankový účet.

13. Prvoinštančný súd správne uzavrel, že žalobca nepreukázal poskytnutie úverových finančných prostriedkov žalovanej (v dôsledku čoho žalobcovi nevznikol ani nárok na zmluvnú pokutu) a preto jej nevznikla ani povinnosť vrátiť úver a ani zaplatiť zmluvnú pokutu. Prvoinštančný súd správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil aj po právnej stránke. Odvolací súd preto rozsudok prvoinštančného súdu podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, a to vrátane závislého výroku o trovách konania, kde súd prvej inštanície správne aplikoval ust. § 255 ods. 1 CSP, ohľadne ktorého žalobca v odvolaní neuviedol žiadnu konkrétnu odvolaciu argumentáciu.

14. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 CSP. V tomto prípade bola v odvolacom konaní plne úspešná žalovaná a preto jej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštanície po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za neho koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).